

Zakladajúce súto pamätnú knihu
19 pohraničnej roly IV pohraničného praporu
7 sušičkej pohraničnej brigády Ministerstva
vnútra máme na pamäti, aby všetky
dôležité udalosti a činy boli za-
menované v riadkoch tejto knihy
a slúžily veľkým tým, ktorý v su-
časnej a budúcej dobe budú zaisťo-
vať tento úspech a tým zaisťovať ra-
dosť svojich súkromných socialistických vlastí.

Všetky historické udalosti
maximálne v tejto knihe nech sa
stanú majetkom každého pohranič-
níka tohto územia a pomôžu pri
vzornom vykonaní služby tak, aby slo-
vá nášho súdruha prezidenta sa
stala skutočnosťou.

„Ľadny narodby fašistický akupand
ani s habentkreuzskými, ani pod
kvierdnalými prapormi eex naše
pohraničné hory - **„neprejdú!“**“

Majúc na mysli dôleži-
tosť tejto knihy pripomíname všet-
kým súčasným i budúcim pisateľom, aby
pravdivými a overenými skutočnosťami
oboháčovali strany tejto knihy.

Po skončení brigády na morave
sme prišli na 19 pohraničnú rolu. Ne-
litovali sme boli informovaní o tradi-
ciách roly. Po teoretickom soznámení s úse-
kom sme boli soznámení s príchodom štát-
nej hranici a priesekami prebiehajúcimi
ušetrom tejto roly.

Pre nepriaznivé počasie boli naše
vychádzky v sláve ľahké. Po daždi, kt-
ré trvalo 14 dní napadol prý sneh - a to
4 novembra 1952, ktorý trval do konca
júna 1953.

Príchod vianoce.

Priprava na tieto vianoce, bola
veľmi namáhavá, lebo všetky kasoly
pohranin primasovali príslušníci na ly-
žiach z modravy. Pivo pre rolu mu-
seli súdržni desiatnik Pyča a roľný
Febur ax z Filipovej. Hudi a cesta
im trvala viac, ako jeden deň. De-
siatnik Pyča s tejto namáhanou es-
ly onemsenel, tak že celé vianoce
preležal v posteli. Skoro všetci prí-
slušníci vstúpili na lyžiach všetky via-
nočné prídely. Vianoce prebiehaly
vo veľmi veselom ovzduší a v radost-
nej nálade. Pre väčšinu príslušníkov

to boli prvé výhonky na štátnej hranici.

Prédčasným príchodom snehu, nebolo možné drevo na zimnu. Preto príslušníci boli nútení po namáhanej službe v zimných podmienkach pripraviť dostatok dreva na kúrenie i na varenie. V dvojmetrových xavýjach a veľkých fužeričkách bolo pripravované drevo na 4. 12. 53. Po troch štyroch kusoch bolo dopravované na saniech na ralu.

Situácia bola tak kritická, že sluhové hliadky pracujúce sa xoslužby boli nútené nosiť drevo na ramenách, aby bola na rade možnosť usušenie šiat a uvarenie pokravin.

Vo februárových dňoch r. 1953 nastaly silné snehové búrky, ktoré palamaly mnoho stromov. Služba sa vykonávala s veľkými potiaxami. Na 4. 12. 53 zostavili niektorí súdruhovia stan, ktorý nahali xapadnúť snehom preto, aby hliadky boli aspoň trochu chránené pred nepriaznivými počasmi. Život na rade prebiehal normalne, ale rušne v boji s prírodou. 6 marca 1953 v snehových

čas boli zvolany všelci príslušníci na PÚF, kde boli xosnamení polit. pracovníkom s. Machatkom o naklone umreť učiteľa naxidor J. V. Stalina. Táto správa hlboko xapôsobila na všetky príslušníkov, ktorý sa hlboko uvedomovali vážnosť situácie. Pri xosilnom strežení vykonávali všelci príslušníci 12 hodinovú službu xodpovedne.

Ami sme sa nestačili xepamatovať po tejto ľahkej udalosti, keď 14 marca 1953 xomrel náhle náš prvý xobratnícky prezident veľký učiteľ čsl. branej moci nezabudnuteľný súdruh Wlment Gollwald.

V tejto dobe, tak ľahkej pre celú našu republiku xusilnela jednota a somknuteľnosť nášho ľudu okolo našej rodnej KSČ. Táto vážna situácia si vyxíadala ešte väčšiu ľadlosť, ostražitosť a pripravenosť brániť našu štátnu hranicu pred nepriateľom, ktorý dúfal, že v tejto ľahkej dobe sa ľahšie dostane do našej republiky a tak narušovať chýdny prieket nášho budovania.

Za tejto ľahkej situácie bola predvíená prísl. našt. ročníku (23. 7. 1954)

vzjenská služba od 23/7. 1953 do 31/1. 1954.

Mnohý prísl. v tejto dobe pochopi-
li a boli s tým smierení, ale niektorí
s týmto boli nespokojní, ale po čase sa
s týmto apatením tiež smierili.

Začiatkom apríla sa prísl.

našej jednotky pripravovali na voj. prekliad-
ku 9. mája 1953. Ako jeden z najlepších
bol vybraný s. Nýsoudil, ktorý sa ku-
kárstvom pripravuje návrhu a prekliadky
v Prahe dňa 9. mája 1953 a pochodoval
s ostatnými súdruhmi pred druhým
obč. prezidentom s. a. Zapletalým.

Koncom mája 1953 bola vykla-
sená a prevedená menová reforma.

Všetci príslušníci jednotky akrem veľkú
por. Lucika toto pochopili. Ke tieto
udalosti sa prevažne rôzne politič-
ké akcie, aby príslušníci dobre poch-
pili prevádzkanú peňažnú reformu.

Súčasne s tým strana a vláda na-
viedla jednotný veľký brk, zlikvido-
vala lístkový systém a snížila štát-
ne maloobchodné ceny.

S príchodom leta začali na ubra-
ne rôzne práce, ktoré skončili s prí-
chodom zimy; ako budovanie obrany
zuby, príprava dreva na zimnú, starba

hrišského domu, budovanie DZ a popr-
rovateľní, karablenie vodovodu a elektri-
fikácia úžvaru. Na týchto prácach
sa podieľajú všetci príslušníci jednot-
ky a v tomto smere bolo vykonané
veľmi veľa práce. Pri tom vznikla v
lese mnohé civitných brigád, ktoré
si vyžiadali zaistenie prísl. P. S.

Behom mesiaca augusta 1953
došlo u našej jednotky na II. prie-
sku k akcii, ktorá si vyžiadala
pomoc z vel. brigády susedného pra-
hového (Praha) a prísl. kurzu psot-
stva v Vršovke. Táto akcia bola
zavinená neobdobroumením medzi
kľadkami des. Škady a voj. Chovče.

Šliadky boli pri tejto akcii až 18
hod. v brene bez jedla a pitia.
Po skončení akcie a po krátkom
spanku odchádzali príslušníci rov-
nu do služby.

Jeseň r. 1953 bola na Slovensku
jedna z najlepších ako o tom
svedčia slova najstaršieho obyvateľa
Filipovej Hlady, hrišského "Čarca."
Behom jesene boli lepšie slnečné
dni, v noci boli silnejšie mraky
a sneh napadol až 21/12. 1953.

Nianoc roku 1953 prebehly veľmi dobre a bez najmenších udalostí.

Rok 1953 si vyžiadal veľa namáhavej práce a zlepšenie výkonu služby, v dôsledku silnejších náporov na štátnu hranicu zo strany nepriateľa ako vonkajšieho, tak i vnútorného. To sa prejavilo, väčšie časť vykonávaného streženia a opatrenia spravenej stranou a vládou.

V polovici mesiaca apríla 1953 prebehly na rade Jarmé inšpekčné preverky, ktoré dopadly v rámci rady na výletnú a naša rada bola druhou najlepšiou v rámci 7. P.B. Za výletný prospech pri preverkách a za normálny výkon služby pomysľal vel. brigády, ktorý sa osobne zúčastnil preverok, nasledujúcich príslušníkov do hodnosti slabranika: st. Korman, Matys, Kocik, Korkel, Štmed, Týsudel, Kraliček, Šury, Pilmajer, Procházka, a do hodnosti desiatnika z. st. slabranika Šeselka.

30. januára 1954 na obed prišli na radu nový pohraničníci z výcvikového strediska. Celkom 13 pohraničníkov, ktorý boli srovnane

privítaní celou radou. Bola s nimi prevedená beseda zo starými pohraničníkmi rady, ktorý boli pripravení k odchodu do civilu. Beseda prebiehala v srdčnom a veselom smere, čo sa prejavovalo hlavne u pohraničníkov, ktorý odchádzali do civilu. Nový pohraničníci boli čistočne zaradení, nakoľko boli prvý raz na štátnej hranici. Starý pohraničníci im predávali skúsenosti a stanovovali ich s bránou a s ťažkosťami vyskytujúcimi sa pri výkone služby k ochrane štátnej hranice. Nový príslušníci sa dobre vypracovali a zúčastnili sa na rade a zaujímali ich všetky otázky života na rade služby. Po prevedenej besede, ktorej sa zúčastnil i vel. praporu, odišli starý pohraničníci z V.B. rady za bránu rozhodnutie s celou jednotkou, vymenovaní novou smenou. Na druhý deň boli všetci noví príslušníci zaradení na štátnu hranicu. Bola to veselá služba, pri ktorej nebolo núdzy o kármelce v snehu, pretože niektorí boli prvý krát na lyžiach. Po príchode na radu bolo veľa rečí a spomienok na veselé zážitky. Nový pohraničníci sa veľmi rýchlo s kolektívom a službou i strávené dni na rade im veľmi uľahčovali.

Dňa 18 februára 1954 existovala hliadka
mjr. Maiera pri demarkácii štátnej hranice na-
rušenie snežného pásu v priestore HK 25/4 až
HK 25/6 stopy vedúce vo vzdialenosti asi 150-
200 m do Kľbky nášho územia podľa Pablan-
ského prieseku vo vzdialenosti 100 až 150 m
na okraji Pablanského prieseku stopy končili
a ďalej nepokráčujú. Prieskumom hliadky
bolo zistené, že sa jedná pravdepodobne
o dvojčlennú hliadku GP s jedným psom pre-
vážajúci prieskum a pozorovanie nášho
územia. Na smluvené známenie bol
vyhlásený výzov poplach na štátnej hranici.

Táto bola prvá, ktorú sme zachytili na štát-
nej hranici. Členu sme zachytili celkom
vychýlené, ale nikto sme nechytili, lebo
sa nepriehľadný prieskum vrátil späť
na bavorské územie. Ukončenie celkovej
akcie bolo za tri hodiny. To sme
si po prvý raz vyskúšali našu byja-
schopnosť, vydržanosť, a tréning v byj-
vaní, pretože bolo veľa snehu (asi 15 cm).
Darmo sme sa vracali nesvojí, preto-
že sme chceli mať prvý úspech a zadáva-
nie.

Dňa 1. marca boli k našej rote pride-
lený šiesty nový pohraničníci. Pri príchode
na rotu boli vyľakaní ako mi pred me-
siacom. Boli prekvapení veľkým množstvom sne-
hu a tým, že budú prevádzkať výkon služby až
do mája na lyžiach. Títo pohraničníci sa
hneď zapojili do kolektívu a skamarátili
sa so všetkými pohraničníkmi v krátkych do-
be. Títo pohraničníci boli na štátnej hrani-
ci ako mi a zachytili tiež všetky nestlé
průběhy v jare na lyžiach.

Dňa 22. marca navštívila na-
šiu rotu estrádná skupina príslušníkov PS
z brigády zo Švédska. Táto estrádná skupina
vo svojom dvojhodinovom programe abveseli
la našich pohraničníkov a dala im chuť
do ďalšej práce. Je treba tiež vyjadriť
estrádnym skupinám na rotu prvú sledu k
abveseleniu pohraničníkov v ich ľúbky a zodpo-
vednej službe.

16. mája 1954 prebiehaly rotly do
IV. naša rota vstúpila na 20 pohr. rade. O
14⁰⁰ hod. celá rota odovzdala všetkým hlesmi

kandidáta MNV v Linci

18. mája 1954 prišlo na túto železnice
dvochdvo, aby pomohlo pri oprave DŽ na túle.

Táto dvochdvo bolo uložované v finškom domčeku.

Táto dvochdvo bolo veľkou pomocou pri opravách a pri kvalitnej práci na DŽ dobre zapad-
lo i do kolektívnu priateľstiev na túle.

Z napráti rýchleho postupu v práci nám
oprava DŽ brala to lyžičkov. Popri oprave DŽ
sa zároveň opravoval i EŽO4, ktorý nám po-
mohal pri ochrane štátnej hranice najmä
v noci a za hustej mhy. Pohraničníci
chápujú nutnosť opravy DŽ túžili od rana
do večera a od práce ich neodradzovať
ani nedelá.

17. júna 1954 preletelo nepriateľské
provizorie lietadlo značky „Peiper“, ktoré
leťelo zo smeru osady „Saehlen“ priamo na túlu
HŠ, kde sa stáčilo a leťelo po hrane nášho
DŽ priamo cez našu túlu, smerom na kopec
„Blatno“. Leťel vo výške asi 200m a prevádzal
provizorie nášho úseku a túly. Bol v ňom
rozoznateľ dva osoby. To bolo prvé lietadlo,

ktoré narušilo štátnu hranicu v našom úseku
a ktoré sme videli z blízkosti.

20. augusta 1954 navštívil našu jednotku
náčelník HŠ-PS plukovník Duda, ktorý a nás mes-
kal asi 4 hodiny. Za túto dobu porozprával s na-
mi besedu. Bol to prvý funkcionár HŠ-PS
na našej túle. Púšťali sme mali celú dobu
zav, ktoré im sídru plukovník rozposledal.

25. decembra 1954 vypukla snehová
burka v našej jednotke. Táto snehová burka
brala niekoľko hodín a za túto dobu na-
padlo viac ako 10cm snehu. Tým sa stalo,
že boli všetky cesty zavrate. K obnoveniu
spojenie medzi nami a praporem sme mu-
sli prešlapovať cestu koňmi, aby sme moh-
li vrátiť proviant koňmi na túlu.

Toto sa nám podarilo. Chlapci boli hneď ve-
selí, lebo nemuseli proviant a vianočnú ná-
dielku nosiť s praporem na chrbte. Vianoce
prebiehali vo veselom a priateľskom ovzduší.

Jedla bolo plné stoly. K lepšiemu proviantu
sme si kúpili pivu, ktoré nám padlo
vhod, po sladkostiach, ktoré prišli každé

ma z nás v baliku. Na lóbr Mánece sme dlho spomínali; nakoľko sa prechádzali v veľmi veselom ovzduší.

Dňa 28. januára 1955 prišlo na ruku 11 nových pohraničníkov z výcvikového strediska, ktorý prišli vymeniť príslušníkov, ktorý odišli mimo činnú službu. Nový pohraničníci sa najprv mali v život na ruke a v kolektíve s ktorým mali tráviť dni na prvom sledu. S srdečným a priateľským priívaním besedovali so starými pohraničníkmi; ktorý im predávali svoje skúsenosti. Na druhý deň, za mohutného "hara" odchádzali starý príslušníci do civilu. Čiže len deň, po čiastčom teretickom obrodnení s úspechom, vyšli nový pohraničníci prvej razy do terenu, aby sa s ním srovnali. Na ceste pri demarkácii štátnej hranice ich sprevádzal strážnik v veselými rozprávkami, ktoré boli prijazde na lyžiach. Mnoho nových pohraničníkov stalo na lyžiach prvej razy. Tento začal normálny život nových pohraničníkov na našej ruke. Na dni prechádzali prvej razy na štátnej hranici a na každých príchode s nimi pohraničníci dlho spomínali.

Dňa 10. marca prišiel na ruku ZVR por. Bitala; ktorý tu bol len tri týždne.

7. mája 1955 prišla na doplnkovú ruku extračná skupina, na ktorú sa išli pozrieť pohraničníci z našej razy. Program sa im veľmi páčil a lóbrovali len toho, že súbor neprišiel na našu ruku, aby absolvoval všetky pohraničníkov pri ich namáhanej a zodpovednej službe.

7. mája došlo na našej ruke k nahodnému výstrelu voj. Káspárom pri nabití jany obrane nespátrnou manipuláciou. Pri tomto výstrelu nebol zranený žiadny pohraničník, i keď na tomto mieste bolo viac pohraničníkov.

Následný deň prebiehala v Prahe prebiedka, na ktorej vstúpili príslušníci P.D. Ich vstúpku ocenili naši príslušníci a ako na odmenu ešte boľejšie a obrovitejšie vykonávali výkon služby v lyžiach. Tento deň bolo na našej ruke i slávnostné lyžové veselie na ktorom boli pohraničníci odmeňovaní pochvalami a povýšením od hodnosti strážnika.

nika mali byť pohraničníci: Kúkala Zdeněk, Čer-
nostorický miroslav, Šumenský Josef." do jednotky
čítala; do jednotky čítala; do jednotky čítala." Toto
odmeny byly za výborný výkon služ.

Dňa 12. mája 1955 bola inštalovaná
na našej rade za všeobecný radostí všetkých
pohraničníkov, telefonní prijímači, ktorý bol
hneď vyskúšaný a pohraničníci po prvej rade
vychádzali s ním obráz. Všetky dary bra-
vili pohraničníci každú veľnú chvíľu ve-
čiv pri telefonnom prijímači. Telefonní
si všetci pohraničníci rýchlo obľúbili, nakoľko
im dopĺňovala ich kultúrni život.

28. mája 1955 prišla na našu rade návšte-
va z HŠ-PS; náčelník bytu plukovník Fiedy, ktorý
previedol kontrolu na rade a besedu pohre-
ničníkmi. Na otázky, ktoré mali pohrani-
čníci cez besedu, ihneď odpovedal.

26. júla 1955 prišiel na našu rade
major ČSA "Kima" z redakcie "Čsl. myška", kt.
ryj mal s nímky, ČSR a pohraničné klád.

ky v službe. Toto bolo po prvej rade na našej rade;
kde sa život a niektorí príslušníci z našej rade uvo-
dili na obrázkoch v rijnskom časopise.

25. októbra 1955 prišiel na našu rade
nový zástupca vel. rade por. Člva miroslav, ktorý
s nami bol premiestnený z inej pohr. rade, takže
poznal dobre život na prvom sledu, do ktorého sa
plne zapojil.

26. októbra 1955 začal padať prvý
sneg. Mali sme s ľuďmi veľkú šťastnú radosť,
pretože táto bola riadne pripravená, po čí-
ke materiálu na obdĺžnik. Napadnutím
snegu, sa zmenil osudný výkon služby a to
kým, čo miesto chodenia v hlade, po ktorom sme
prešli na zimnú spôsobilosť. Na zimnu nám
boli pridelené lyže, kočušky, papachy, lyžiarske
topánky, celá zimná výstroj. Najväčšiu
radosť sme mali z lyžiarskych lyží a z
lyží na ktorých sme skúsali zimné
majstrovstvo na lyžiach okolo rade. Bolo
pri tom veľa smiechu a kabrmelov.

Radosť bola tým väčšia,
pretože s napadnutím snegu sa nám

rekonštruoval i výkon sládky, ktorý sme preradili na
lyžiach kontrolovaním lyžiníc, kde sme v prí-
pade ich narušenie mohli lepšie a skôr zis-
tiť škopy, ktoré sú v ňom menšie a škodlivejšie.
Chlístve nami zabíjala so všetom prubútojuca zima,
ktorá je tu trochu dlhšie než v súostrovi.

Medzi pamätne dmi na našej
role sa zapísal i deň 7. novembra 1955, kedy
v deň výročie oslobodenia republiky bol u nás
povolený niektorý pohraničnicka niektorý bol
odmenený. Zo hodnosti radného bol povýšen
staršina rufy ědar Novák; do hodnosti sládkar-
níka vyjak Tkáč, vyjak Kaspar, vyjak
pian a vyjak Rom.

Sládkarom ěrnstovskému bol
udelený odznak: "Ěorný pohraničník," za vy-
ššný výkon sládky a za vstorné plnenie v-
jenských povinností.

Ěa vyššné splnenie previerok
a vstorné plnenie povinností bol udelený
odznak: "Ěorný strelec," týmto pohraničnickom
radnému Novákovi, desiatnikovi ějiskalovi a
desiatnikovi Ěokurkovi.

Odznak: "Ěorný kulometník,"
bol udelený desiatnikovi Ěrajetrovi za vy-

Ěeďní previerky
Vienore 1955 prešli. Ěe me-
moriadnych udalostí a vstorné a priateľskom
ovredni. Pre zlepšenie a rekonštrukcie vstrik-
kov sme sa zloili pr Ěokte, za ktoré sme
potom kupili mäto, salámu a vstorné uccy,
s ktorých sme si urobili obložene chle-
biky. Každému z nás prišiel z domu ba-
le, takže jedla u kolátor bolo plné
sládky. Vstka, vyjak Piatnica sa postaral
o to, aby pr dobrý večeri bolo na na-
šej juke i piv. Valada bola tak veselá,
že nikdo na spánok ani nepomyslel.

Ěe ani neutekalo speť vstorné vyššé
pohraničnicko, keď sme medzi nami na
druhý deň rano ušli esťadnu skupinu
z Plzni: "Ěalo-Ěalo vstá Plzeň. Táto
skupina, obložena s jedným Ěiny a štyroch
mužoch, naš vstorné programom vstorné
vstorné a pbsarla tak, že sme
sa nemohli vstorné vstorné. Na
ich deššiu cestu sme im prepšičali
koxuchy, aby pr cestu, ktorá bola
veľmi namakava a obložena, nepre-
sidli a nenachladili sa, aby mohli

i na druhý pohraničníj rade vystupoval s
svým programom s takým úspechom ako
to bolo na našej rade.

Na prezídie byhto Wienoc
nikdo z nás nesa budne, lebo sme po
ich dobru zaxčili uctá uselých príbehov,
a prezíli sme ich tak ako doma.

V spomienkach na uselé pre-
zídli Wienoc sme xatáli nový rok 1956.

Dňa 30 januara 1956 prišli na
našu rade nový pohraničníci, ktorý pris-
li vymeniť pohraničníkov z belého roč-
níku. Cestou z prapru, ktorú sme išli
pest, lebo vďaka nám vrexel kupre, sme
sa dozvedali od desiatnika Krajera,
ktorý prišiel po nás na prapru, na
živost pohraničníkov na prvom sledu.
Naše obľaby nemali konca. Gaujima-
la nás každú malickosť: "Ka každ-
dou xatačkou sme čakali, že sa už
objaví raba. Mdy sme sklamaní mu-
sli postupovať ďalej. Konečne po dvoch
hodinách namáhavj išly sa naša ra-
dost ešte xväčšila, nakoľko sme po
prvý krát v živote uwele pohra-
niční rade v ktorej budeme tráviť,
a prezívať celý náš vojenský život.
Drdel sa nám naplnilo ra-
dostou, keď sme uvideli pred sebou
na peknom priestranstve v dvoch
mebroych xavejoch peknu drevenú

Lajenku, obytný dom príslušníkov a šiv-
sky domček. Tento okamžikom spadla
s nás všetka úrava a v tom momen-
te sme zabudli na ťažké dni vo-
jenského života, vo vojenskom stredisku,
a na únavnú cestu v prapuru.

Naša radosť vyvrcholila
nadšením prijatím všetkých pohranič-
níkov, ktorý nás vítali mňuhým „ku-
raví“.

Keď štáb rudy nás prišiel pri-
vítat, veľkú radosť nadporučík Bitals,
ktorý pri tejto príležitosti odovzdal
pochvalné listy za dobrý výkon služby
a plnenie vojenských povinností po celú do-
bu na štátnej hranici, týmto po-
hraničníkmi: vodný Novák, desiatnik
Černohorský, stáborník Tráč, stáborník
Dunovský, stáborník Rom.

Po krátkom prijatí a po
malej prestávke sme mali besedu s
príslušníkmi odchádzajúcimi do civilu. Ho-
vrili nám o výkone služby, o živote na
voľe a zodpovedali nám na všetky do-
tazy, ktoré nás zaujímali a na čo sme
boli najviac zvedaví.

Po krátkom teoretickom abstrakčne-
mú s úspechom rudy sme boli rozdelení do
dvoch skupín, ktoré odišli na demarka-
ciu štátnej hranici.

Po celú dobu našej prvej služby
na štátnej hranici sme zažili veľa ve-
selých okamžikov, hlavne v jaxde na ly-
žiach, lebo boli medzi nami pohra-
ničníci, ktorý sa nevedeli lyžovať,
ktorý na lyžiach stáli po prvý raz.

Celú cestu sme robili kľučkami,
takže sme demar prišli celý zasnežený.

Večer nám pochutila vydatná
strava, ktorú nám pripravil kuchár vojak
Pinkas. Po večeri sme sa odobrali uná-
veni spať, aby sme sa na druhý deň
zobudili čerství, aby sme tak mohli za-
čať náš nový život na štátnej hranici.

Pomali sme sa priučili veľkému
čo nám bolo ťaha, abstrakčnovali sme sa
s trenom, aby sme ho čím skôr poznali,
a priučili sme sa rybnem, ktoré tu boli,
aby sme tak mohli zapadnúť do priateľ-
ského kolektívu, ktorý na našej rade bol.

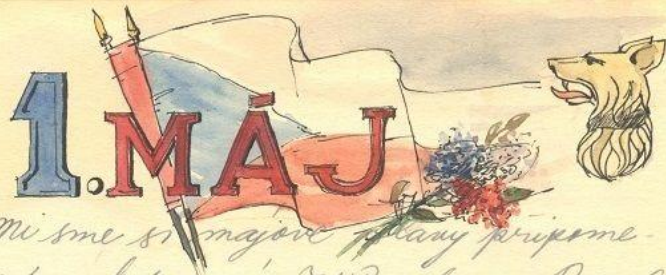
Takto začal náš život na rade
prvého sledu.

V februári sme si pripomenuli ma-
lou besedou „Februárové oslavy.“ Pohraničníci uve-
domujú si výkonom februárového víťazstva pra-
cujúcim vynaložili veľké úsilie za dobrý vý-
kon služby. Takto sme sa veľkí odovdali náš-
mu ľudu za jeho víťazstvo.

Tri príležitosti februárového
víťazstva, boli dňa 25. februára 1956
povyšeny do hodnosti slabodníka tých
pohraničníci: vyjak Kráňa, vyjak Jenciček,
vyjak Minarčík. Ďalej boli ešte niekto-
ry pohraničníci odmenení veľiteľskou po-
chvalou od veliteľa brigády a od veli-
tela rody.

Koncom mesiaca apríla sme sa
začali pripravovať na prvomajové oslavy.
Výrobili sme si PVS-ku, pripravili sme
tiež nástenné noviny, a na nástupišti
sme veľčili československú a sovietskú
vlajku. Veľko žilo v slovenskom
duchu. Od náš pohraničníkov bola
vyradenané zvýšenie stráženie. Boli
sme na to hrdý, že dobrým výkonom
služby sme mohli pracujúcemu ľu-
du zaistiť kludný príech majových

oslav.

Mi sme si majové oslavy pripome-
nuly besedou, kde nám ZVP rody napr. Pokel-
nal rozpravoval z dejín prvomajových oslav,
kde vyxodval ich veľký význam, hlav-
ne v predchádzajúcich rokoch.

Pohraničníci žijú ešte v slo-
venskej náklade pripravili 1. máj- den vi-
ťazstva. Tento významný den sme si
tiež pripomenuli krátkou besedou.
Dobrym výkonom služby sme sa odovd-
ali pracujúcemu ľudu za jeho víťazstvo.
V nebezpečenstve sme v klvirácii sledo-
vali majovú predliadku a boli sme
hrdý na víťazný krok príslušníkov PZ,
ktorý sa nám takto zavdali za
našu zodpovednú a namádaovú služ-
bu, ktorú vykonávame na štátnej kra-
nici.

Tri tieto príležitosti boli povyšeny do
hodnosti slabodníka, pohraničníci: vyjak Ka-
leš a vyjak Forman; a do hodnosti
člára; desiatnik Červenka.

Dňa 16. mája sme sa ľuďmi zo zimnou výstrojou. Tento deň sme boli posledný raz v službe na lyžiach, ale snehu bolo ešte 40 cm, takže zo snehom sme sa ešte nelúčili. Lyže sme uskladnili zas na krátku dobu do lyžiarnie. Od tohoto dňa sme začali strežiť člným spôsobom. Zo začiatku nám to bolo trochu ťudné, ale za chvíľu sme si na to zas naužili.

Ľ prubudanim teplejšieho slnka nám mizol i sneh. Ani sme sa nenaxdali a sneh bol preč.

Ľ v teplejšom snehu nám pribudla dôležitá práca; oprava DŽ a úprava roby.

Pohraničníci uvedomujúce si nutnosť opravy DŽ a skrášlenie roby vo vlastnom záujme dali sa schuľku do práce. Na oprave DŽ sa najviac zaslúžili tieto pohraničníci: voják Hraško, stobodník Förmann, stobodník Pokorný, četár Ambros, a ďalšia časť pohraničníkov.

Boli i niektorí pohraničníci

ci, ktorí po vykonanej službe sa zaslúžili o krajší vzhľad roby.

Ľ to, aby bola krajšia PUS-ka, a išly na spanie, sa zaslúžil robný maliar, stobodník Graja, ktorému tiež pomáhal voják Bernard.

Pod predmetovými, ktorý vystupoval z poctivo vykonanej práce, sa ukončovala oprava DŽ a menila sa tvárnosť roby.

Ľ skončení práce sme mali radosť z vykonanej práce.

Ľ popri týchto prácach sa kabudalo na štelenie a masovú prácu. V masovej práci sa nacvičoval Spevácky kružok, ktorý po vystúpení na mtdrave zanechal svoju činnosť.

Dňa 4. septembra prebiehaly na našej rode podzimné previerky, ktoré nám priniesly úspech. Príslušníci si uvedomily dôležitosť týchto previerok a prístupovali k nim zodpovedne. Najlepšie si vedli četár Červenka, voják Jindráček, voják Pliška a

voják Pinkas.

Za snahu a výtečný prospěch při podzimních previerkach byli povýšeni četař Červenka do hodnosti subněka, voják Jandaček do hodnosti slobodníka a voják Špilauer s vojáky Vokálkem byli odměněni štyrmi dňami dovolenky.

Dňa 5. oktobra nás překvapila příroda prým sněhem. Tento sněh po troch dňoch sa rozpustil.

Po druhý raz nám napadol sněh dňa 23. oktobra. Tento sněh sa nám už udržal a prispel nám k lepšej a dokonalejšej ochrane štátnych hraníc.

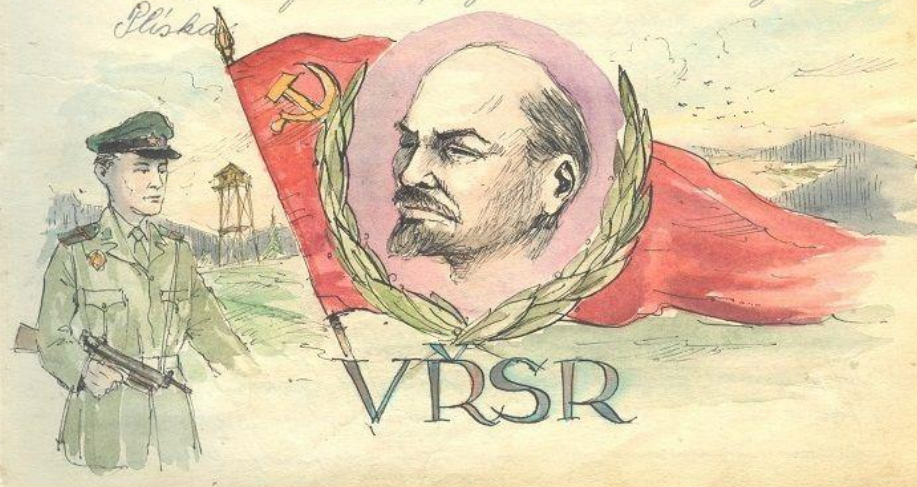
S pribútaním snehu menila sa tvárnosť našho úseku a naskýkla sa nám možnosť vyliabnut na sněh nové lyže a zimnú výstroj, ktorú nám pripravil staršina roty, rotný Červenka.

To bolo zas veselých chvil pri lyžovačke a pri kotrmelcoch, ktoré sme robili v lezení, pokiaľ sme si aspiň trochu zvykli na lyže.

Posledné dni v oktobri sme prežili v pripravách na oslavu "Veľkej októbrovej socialistickej revolúcie".

Zhľadeli sme si nastenky a zmenili hesla, aby sme si pripomenuli významnejších udalostí.

Pri príležitosti oslav "Veľkej októbrovej socialistickej revolúcie" bolo slávnostne vyjave rozdelenie na ktorom boli za dobrý výkon služby a plnenie vojenských povinností pomyšlené prísľavia: do hodnosti staršinu, rotný Červenka, ktorému bol udelený adznak "Bojový pobrančičník", do hodnosti desiatníka, slobodník Jandaček, adznakom "Bojový strelec" boli odmenení pobrančičníci: slobodník Jandaček, voják Pinkas a voják Šilská.

Za tuto pitulickou vařičku musily být i káčenky potrestány.
 Další takovou důležitou událostí bylo, že na jednotku přišli noví důstojníci Polmaniovi střáre, poručík Šařech Jaroslav a poručík horovky Jaroslav. Števír zde budou zastávat funkce zastupující velitele roty. Jejich přivítání nebylo radostné, hlavně proto, že byli skromnější iusemi o polmaniovi rotě, a když i se dozvěděli že do nejbližší osady je 12 km, a že v zimě je možno se zastat a t. autobusu u staniť janous no tyřák co jě více jak 24 km. Rovněž přivítání nebyli přitě jejich předchozímu nacházení, proto, že čím více důstojnějším tím více povádku a úctou pro přivítání. Po seznanění s tímto fiktivním pomalu vpluli do polmaniovi ústředí umění. Števír nemít radosti však odšel současně i j. us. zke poručík horovky do vyvířkového střeliska v Dylvěku, spolu s četárem Obárnětkem aby při pravě kore polmaniovi rotě pro p. ueru' rozpořadit u d'olu odváru št. v takové úctě jako nej vyvířijemě. A od této doby byla zase tradičně 19 rot s minimální početem osob z povolání.

Števír dle toho také napočítal proměštit uvařičku o přivítání v. uad, v. i. št. g, pro d' v. u. e. a celá v. a. d. e. v. y. št. o. j. u. e. št. s. o. u. b. a. s. t. e. k. , d. o. i. v. e. r. e. p. o. t. r. e. b. n. y. c. h. . T. y. e. a. k. u. t. k. y. b. y. l. y. p. i. i. t. i. n. y. l. u. s. b. y. i. a. v. i. d. e. l. u. s. u. m. e. n. t. u. m. p. o. n. a. l. u. n. i. c. e. n. y. , a. s. t. a. r. š. i. n. o. v. o. t. y. c. e. l. i. v. e. n. k. e. n. e. l. s. t. i. n. t. o. p. l. u. e' v. i. e. e. p. r. o. c. e. .

Osi v polovině prosince uspořádala naše jednotka hravý závod pohraničnických kládek na byjích. Závod byl velmi organizovaně zohledněn a měl klasický průběh. Každá pohraniční rota z našeho praporek měla na tento závod jednu i více pohraničnických kládek, takže závod měl dobrou úroveň a silnou konkurenci. Úplně namáhavá tratiť závodu byla ještě těžší tím, že závodníci museli překonat nejen přírodní překážky, ale i hod granátů na uli a na d'alku, d'ale št'elba z matorážky, překonání zamrzlého náhonu v z. y. p. o. i. m. a. n. e. a. p. o. d. Na tratiť vyrazilo devět pohraničnických kládek, které sádky na tratiť upuťný byj o každé metru v drabovně střevě. Závod skončil vítězím nejvíce kládek z naší jednotky. Za vítězství ještě navíc pohraničnická poručila jako první celou kládku v. o. t. . M. i. n. a. v. o. i. k. - m. y. k. a. b. a. n. i. k. , s. t. e. r. a' s. p. r. e. h. o. n. a. v. s. a. n. e. i. n. e. p. r. o. d. n. y. k. r. a. l. a. , p. r. e. d. d. a. t. ů. k. l. á. d. k. o. u. s. n. a. s. i. r. o. t. y. n. o. t. v. a. l. e. ů. - n. o. t. P. o. k. o. r. n. i. k. . Na třetí místo se umístila kládku z náhodně z. p. r. o. p. o. u. i. a. j. a. k. o. št. o. t. a' b. y. l. a. d. e. l. ů. k. l. á. d. k. a' z. n. a. s. i. r. o. t. y. m. y. V. o. l. f. a. m. y. V. o. k. a. l. e. k. . P. r. o. m. k. l. á. d. k. b. y. l. a. o. t. ů. n. e. n. a. v. a. z. p. r. o. m. s. o. s. t. o. n. a. k. n. i. h. a. m. i. T. a. k.é. o. t. a. t. ů. k. l. á. d. k. y. o. b. e. z. e. l. y. z. e. s. v. i. j. n. y. k. o. n. k. n. i. h. y. . Závod j. i. n. o. m. d. o. b. e. z. e. l. , j. e. i. v. p. r. o. s. e. m. s. t. r. o. d. u. m. a. m. i. d. o. b. r. ů. s. p. o. r. o. v. e. .

Koncem prosince 1956, kdy rota žila přepravou na ránoce a na zbraních starého jaha, naši jednotku navštívila estrádní skupina, "Halo-halo, tan'ťas Olpín". Tato umělecká skupina je už dobře známa a velmi oblíbená mezi pobrami. Každým rokem před námi stráž pobramů jednotek a svým programem, dovodou nás zpomenat, zabavit a dát chuť do další naší práce a služby. Také k sobě nás nepřelamali a předvedli program, který se nám velmi líbil, zasmáli jsme se mu a odmítli jsme je dlouhodobějším poblenem. Byla mezi nimi nám velmi oblíbená, Tera Sabstov, přední solista městského divadla v Olpín, která je nám známa i z radia. Zaspívala nám celou řadu pěkných tanerů a uměleckých písní a zpívala i na naše přání. Pobrami je odmítli pěkně uplétanou dechou, na důlez různých simpatii, která tato milá zpíváča mezi všemi pobrami má.

Průběhem zprávek nám soubor zprávek zase jeden předvedením sicer a přel nám příjemně propítí ránoce a další úspěchy ve vojenském službě. My jsme jim oběti, je nadále budem sloužit tak, abychom nikdy nepřelamali důvěru našich lidu.

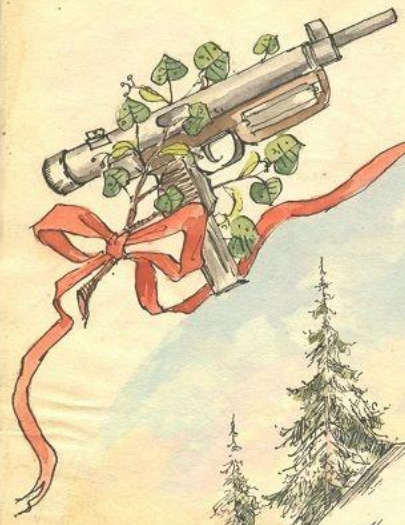

Blížil se konec roku 1956 a přede dnem staly ránoce. Byl to krásný večer, na který budeme ještě hodně dlouho vzpomínat. Začalo se slavnostní sicer a krásným propitím programem vel. roty, spov. Britaly. Které se účastnili téměř všichni pobrami, až na kdekdo voj. kuchař - voj. kuchař a voj. Graje a voj. Rastka, kteří usne plnili svou povinnost, strážili na nebezpečném území u nás státní hranice. Které jsme propívali v slavnostním prostředí. Po dobré sicer, bylo hodně jídla, sicer i piva, jsme si stanovili program. Nejdříve zprávek a zprávek nám soubor Slavicek, který měl bohatý program, pak vystupovali jednotlivci, kteří byli pobrami, nebo našimi aktorkami naší zprávkou. Pak jsme přel naše taner, zpívali, dali jsme obřadně hudbu - dechovou a brali i ti, kteří ještě nikdy neměli hudbu naštrou ani v ruce a tak z toho byla velká legrace.

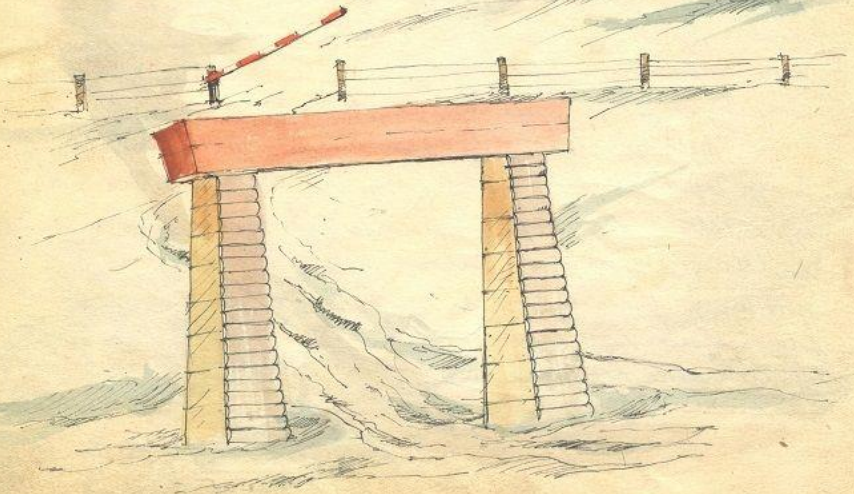
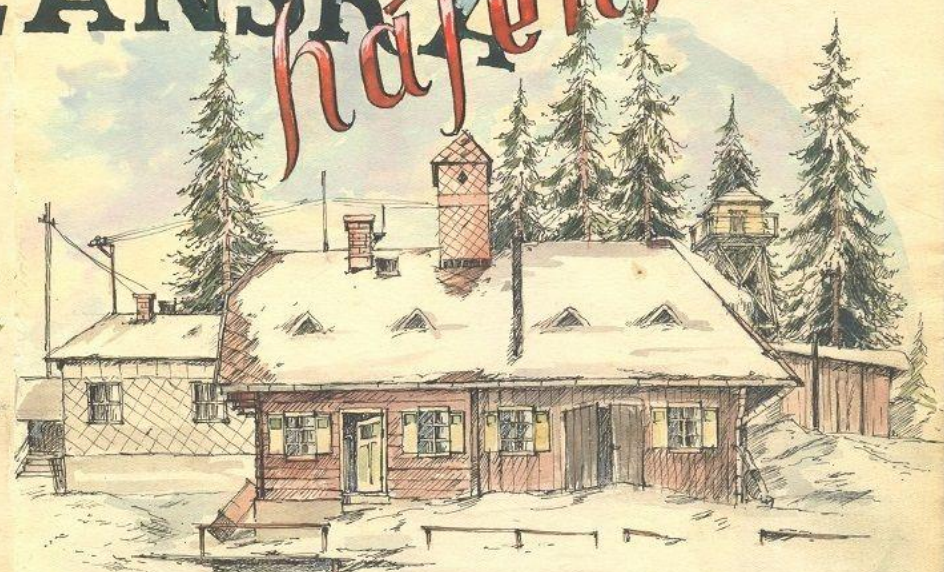
Byly to opravdové vojenské ránoce a my jsme se oběti, jako když jsme byli doma v naší rotnici.

Vánoční jsme ukončili úspěšný rok 1956 a vkročili jsme do nového roku 1957.

ROKLANSKÁ Hájěnka

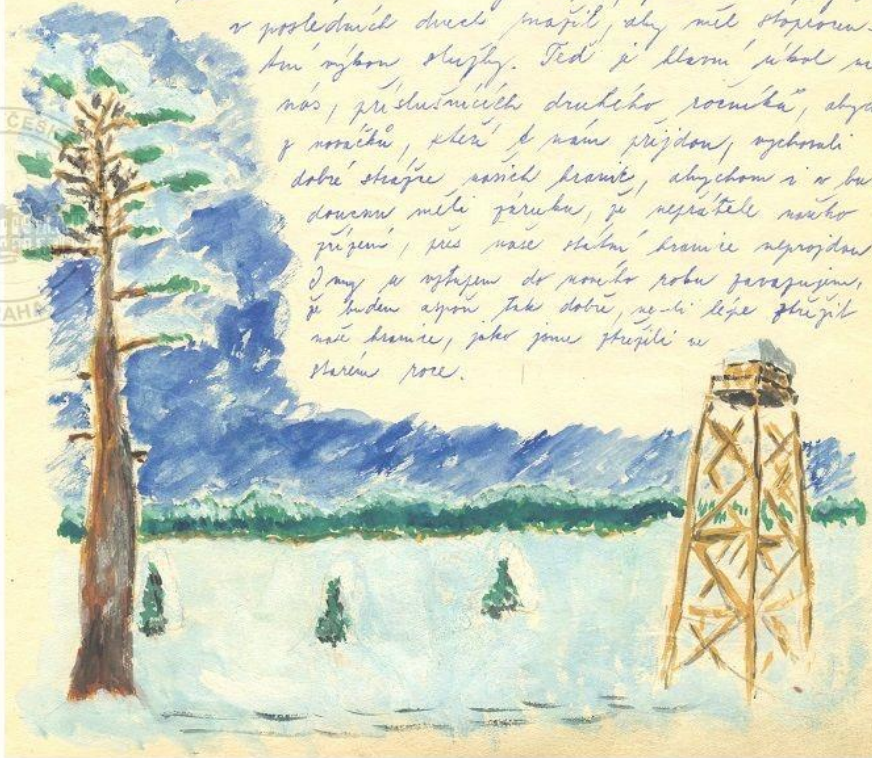

1957

Nový rok

Let nového roku jsme skvěle všem radostně. Měli jsme prostorně mluvit z jeho radostí. Vždyť zadrženi jsme narůstali našich státních hranic je jisté, jaký úspěch a určitě každého z nás potěší. I když příslušníci těchto pověsí nás koncem ledna opustí, my každý myslíme, že bude doma dítat, kde se jdují do budoucna, které každý ne jenom po dva roky stáhl, jistě se každý i v posledních dnech májil, aby měl stoprocentní výkon státní. Tedy je klam, když se nás, příslušníci druhého ročníka, abychom z nově, která k nám přijdou, vyborně dobře státní našich hranic, abychom si v budoucnu měli záruku, že nepřítel nového přiznání, přes naše státní hranice neprojde. Dny se vstávají do nového roku pozapomenutí, je budoucna jako dobře, nežli lépe státní naše hranice, jako jsme státní v novém roce.

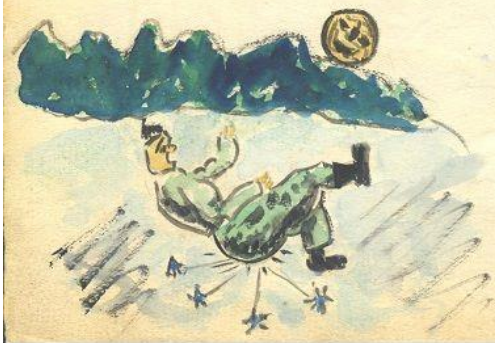

MUZEUM POLICIE ČESKÉ
PRAHA

2. ledna 1957

Ami na sport jsme na roční jednotku nepomínali. Z našeho života jsme si odhrabali omle a udělali jsme si klapičky. Jenže na klapičky jsme nehráli hockey, fotbal, futbal. Přítahovali nás ke tomu více, poměrady při tom byla náramná legrace a o nějaký ten před nebo bouli na hlavě ne- byla nouze. Většina soudruhů hrála futbal a ti, kteří měli obuv z padu ti jsou fan- diti a tak jsme tomu udělali pěkný pauze a proskvědi. Většinou bylo o to zajímavější, že se hrálo mezi družstvy a většinou rozvrtání vždy o nějakou výhru. Buď o pohledy, nebo jen o hedonizá quara - a tak po zápasu byla vždy radost a smutek.

Den 31. ledna 1957. Jíme na roční jednotku přinítali nové pokraviněky, které přitli vystrídát původníky křehkého povítku, které odhrabali do pivu, každý ke své práci. Nové pokraviněky byly více z povítkou nesměli, mjívsem, ale postupem času si popkali a teď už každý z pivu má snahu, aby se rychle poznal křem a ještě paroch strážní a aby každý poznal pokraviněky umění.

Mnoho starosti bylo, než si popkli na lypě a klavnu byjovani. Většina z nás stála na lypě a jeví se všem životě. Cožto by byly těžké, mnoho soudruhů mělo výrony a voj. Větr si dokonce přemal plivem kost, takže byl několik týdnů výřepu ze dřevky. Je mák ruce, abychom všichni pokraviněky se naučili byjovat, protože jsme si dobře vidomi, že musíme promáslodovat naruvniteli, až do jejich přikvitace a že to máby vyjaduji nejvyšší fyzické vyjetí.

Bylo při tom vždy dost legrace. Někteří se stalo, že lypě sjela a bylo nutné, aby se s lypce spikl na jednu lypě. Někteří se jelo, lypě se zapichla do sněhu a jen klavnu krobala ze sněhu ven. Nakonec se zpřítihlo, že před lypě chytí a tak nepřijmalo než dojet na jednu lypě a dřevkou donést na panovník.

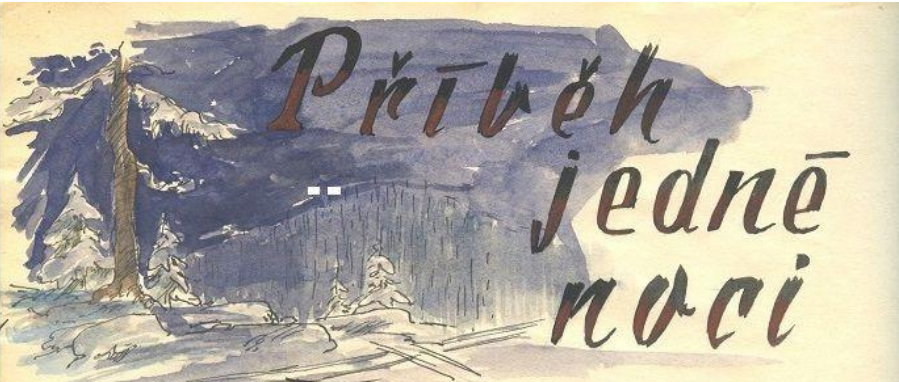

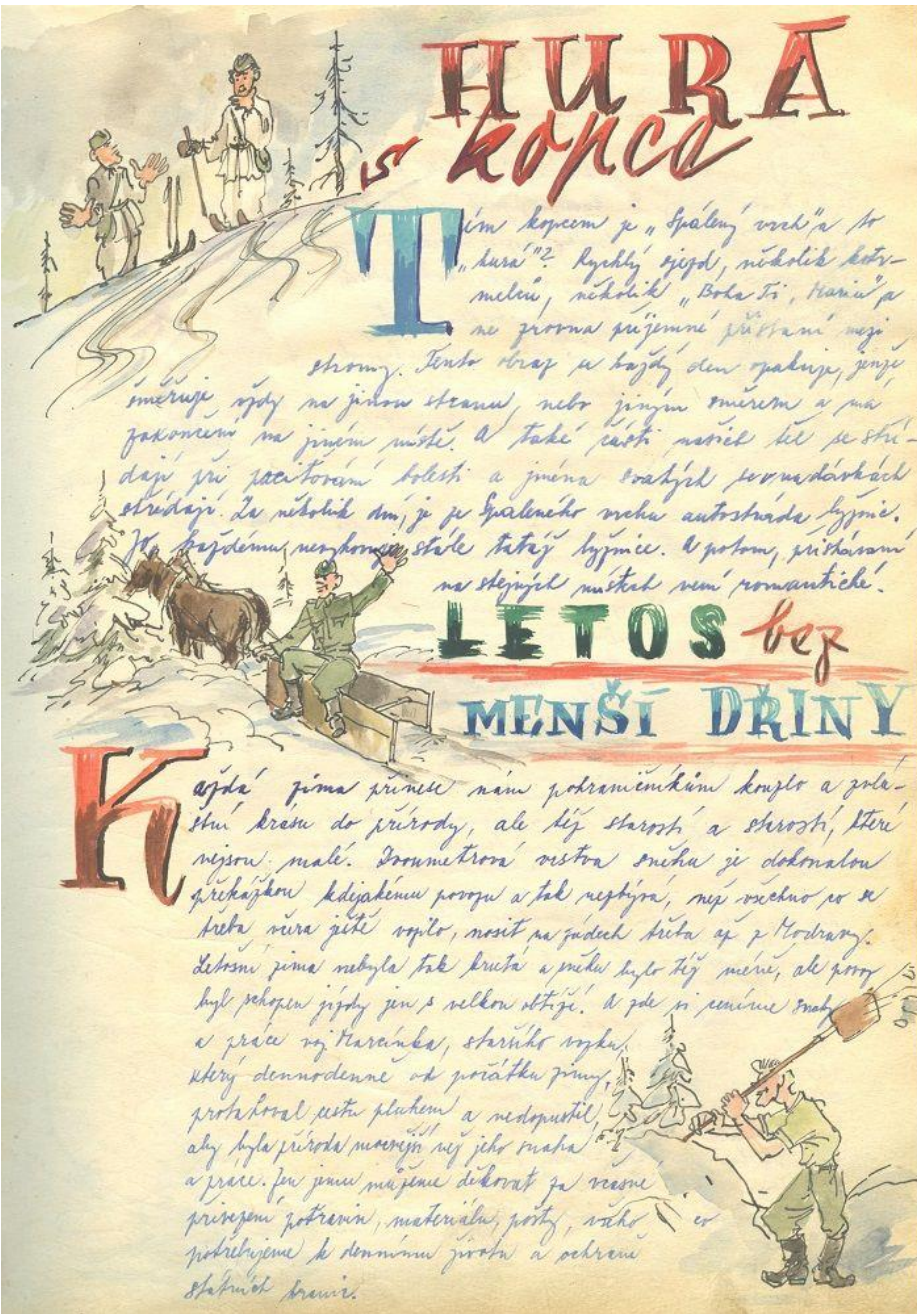
Nová návštěva po navození družby byla
 1 března 1957. Na úterý v celém ústupu přijelo
 z ČZM ve Strakonici 18 soudruhů. Tento den
 jistě zůstane v paměti nás všech velmi dlouho,
 ne přijetí které bylo velmi přátelské dáva
 první základy trvalé družby. Besedy které proběhly
 zavazují v nás mnoho dojmu na věnu
 střívec brávic. Já si osobně odneslím ty
 nejlepší dojmy na celý kolektiv roty, který
 mi mně zavazují trvalé vzpomínky, které mi
 budu chtít dále vřívovat dlešně nevěstěnou
 a to mi jedinou do budoucna. Věřím, že tato
 družba, které vznikla z upřímného státního
 porozumění bude trvalá. To státní je
 slůvka brávic, a to je směřováno pro naši
 družbu vstát.

Frk

Přítvň jedné noci

Je chladná březnová noc. Březnová noc
 jsou všechny chladné, ale dnes je s chla-
 du přidala neproměnlivá tma. V ter-
 kové noci je třeba být obzvláště koleby.
 Na roty byl klidný večer. Rozpálená hu-
 mon, žárů a jehličnaté PVS, uzavřel
 pokračování v soustředěném pozorování
 promítaného filmu. Právě opak val
 dokázalo problémy dopočítat poty, že zhruba.
 Klidba v terénu zjistila narůstající hynice
 sněženou do smetajomů. A smetajomů
 signálem ihned vyprovokoval poty. Poty ihned
 zaujala plomů a pátrací skupina spěchala
 na pomoc klidce, která zjistila narůstání.
 Rychlým a důsledným prováděním se
 potvrdilo klidce zjistit, kdo nám narostl hynice.
 Ujel dvacet kilometrů spěchala klidba po
 stopě a narostl zjistil, že nám hynice narostl
 potvrdil funkcionář výpravy s. Šediv. Bylo to
 jisté neodporitelné jednání důstojně vypravy, který
 takto jasně selže vypravení pokračování klidby.

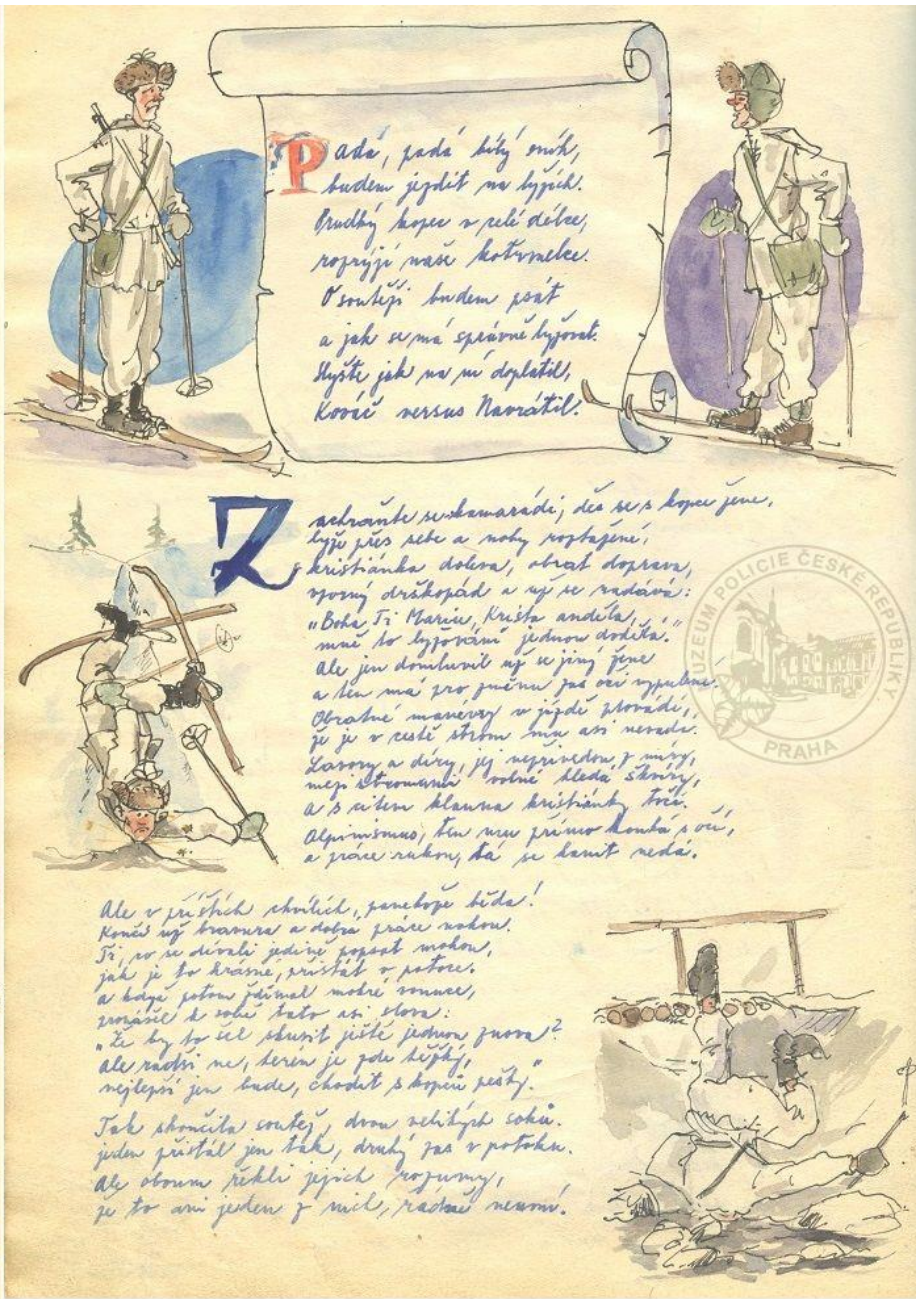

HURÁ KOPCE

Tím kopcem je „Spálený vrch“ a to „hura“? Rychlý výjezd, nikoliv kotv-melou, nikoliv „Boha Ti, Marie“ a ne prvotní příjemné přitáhání mezi stromy. Tento drap je každý den opaluje, jenže směrem výjezdu na jinou stranu, nebo jiným směrem a má zákonem na jiném místě. A také každý nabit tel. se stá-dají při pociťování bolesti a jiná vrahedl formadárach středuje. Za několik dní je ze Spáleného vrchu autostrada byznie. K předemmu nepohodlí stále třeť byznie. A potom, přitáhání na stejné místo není romantické!

LETOS bez MENŠÍ DRINY

Kapka jima přinesl nám pokračovníkem kupte a zola-štní krasu do přírody, ale též starost a starost, které nejsou malé. Drometrone vstava sucha je dokonalem překážkou kdekáckému postupu a tak nepřijímá, nýp všechno se se třeba nura jít voplo, nosit na zádech bída ap z Hodruzy. Dětskou jima nebyla tak krasa a přitom bylo též měrné, ale posty byly pohyby jít s sebou stráž. A zde se začíná snah a práce vy Karáňka, starého vyku, který dennodenně od počátku jím, zprohřoval, zeta platem a nedopustil, aby byla příroda nuceným nej jeho snaha a práce. Je jím, má jím děkovat za svou přívěsnou potřeby, materiálů, posty, náho potřebujeme k dennímu životu a ochrání státního právní.

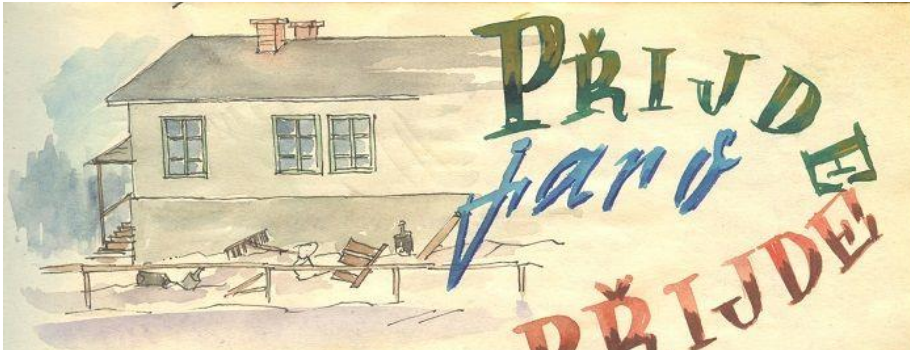

Pada, pada, bily snoh, budem jezdit na bypich. Brudný kopce a pili dělec, rozryji naši kotv-nalec. Osvětli budem post a jak se má správně byjont. Hysti jak na mi doplatit, Kovic versus Navrátil.

Zachráně se kamarádi, dě se s kopce jím. byje přes pte a noby postagim, křistiánka dolova, obrat doprava, spomý dráškopád a nej se radava: „Boha Ti, Marie, Křisti andela,“ máni to byjovam jednou dodika. Ale jím donubavit nej u jím jím a tím mái pro jímnu zae ovi vyjebam. Obratni manevry v jíjdi zhoradí, je je v cestě strom mái asi neradí. Zárony a díry, je nepřivodm, z mury, mezi stromami, rodné hlada stromy, a s učen klavna křistiánky trčí. Alpinismus, tím mái přívěsnou bída s ovi, a práce rukou, ba se kamit redá.

Alle v přitáhání chvilich, zaneboží bída! Konec nej bravura a dobra práce rukou. Ti, po se divatí jedine postagit mokou, jak je to krásné, křistiánky a potoci, a když potom jímamí nabre omace, zvanice se volá tato asi: slova: „Te by to ul skupit jítke jednou jímam? ale radni nej, kerim je jede křistiánky, nejlepší jím bude, chodit s kopcem posty.“ Tak zhoradí sněh, domu zchytí se soku. jímam přitáhání jím bída, dráh zae v potoku. Ale obomů jítke jímamí, rozjímamí, je to asi jedine z mil, radcae nevamí.

PŘIJD JAN PŘIJD

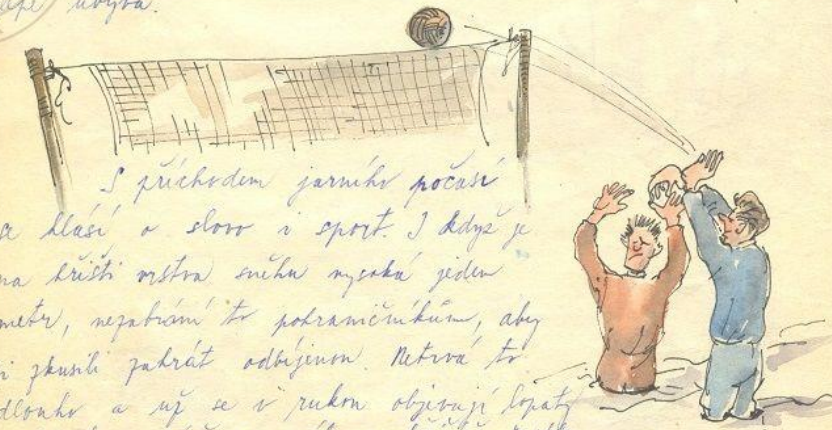
Zima už pomalu ztrácí svou krásu, svou bílou přikrývku a popemáhlá se sklývají ke konci. Průs den se slunečným nezadržitelným deštěm mezi mraky a jeho stále teplejší paprsky jistě dopadají na město - svou pokrývku, která dříve rychle ubíhá. Jediné je stromů padá na rozmožky sněh, který dostává jinou bílou pokrývku. Je to skutečně jedná z nejlepších období na myšlenkách pro pokračování. Na popemáhlá sněhu se velmi těžce kopají. Sunde se v sil-
nějším vstříchání lepší na kopání a myš se potluče už při odhazování sněhu s kopací. Popemáhlá, hládkou a myšlenkami se vrací zpět. Město se slouží. Také jinými vstříchání dřeva na jaro může a kuchyň mnohokrát ledová nad tím je nemají do kámen sám malovat.

Jaro plně ubíhá svou krásu. Snaha vyhledávají stále myš a myš a jeho stříbrné paprsky "popemáhlá" velké zvěsti sněhu, jehož vstříchání den je dne slabším. Myš nemáme ani uká a dochází nám i tyto poslední záležitosti dřeva. Nežbyva nám, nic jiného než dříví dostávat a vykopávat zpod sněhu. Město se mění brigáda, která kopat. oddávají sněh a skloně stromy, které byly přikryty sněhem se popemáhlá na město spalny a odhalují se do kulny. Při této

práci není pouze o legraci a práci se sněhem nám lépe ubíhá.

S příchodem jarního počasí se hlásí o slovo i sport. I když je na krátki vstříchání sněhu myška jeden město, nezapomíná to pokračování, aby si zkusili zabrat oddáváním. Město to dlouho a už se v rukou objevují lopaty a kolečka, šavle a sněh z krátki rychle mizí, z příchodu chuch a každé vstříchání je na krátki vidět. Právě kamarátské sportovní zápolení.

Kronika útvaru PS Roklan (1. díl)

